

A VÉRSZÖVETSÉG – 2. A szövetségkötés módja

Bor Ferenc

Ságvár, 2014. 01. 27.

Hallelúja! Dicsérjük és magasztaljuk Atyám a Te drága szent nevedet! Köszönjük a Te szabadító munkádat, az áttöréseket az életekben! Hálát adunk a Szent Szellemedért, aki munkálja ezeket. Köszönjük Uram a Te Igédet, amit Te a szánkba adtál, ami sziklazúzó pöröly, amely összetör minden ígát, a Jézus nevében. Jézus nevére minden térd meghajol, a Mennyben, a földön és a föld alatt is.

Hálát adunk, hogy összegyűjtötted a szentjeidet, hogy a tanítás által növekedjenek szellemben. Köszönjük a békességedet, az örömedet, ami betölti a szívünket. Köszönjük a Te jelenlétedet, érintésedet és hálát adunk Uram, hogy napról-napra növekedhetünk Benned. Köszönjük Uram, hogy Krisztusban lehetünk, gyakorolhatjuk a hatalmunkat, érvényre juttathatjuk a jogainkat és a kiváltságainkat.

A szent vér oltalmát árasztjuk ki felétek! Köszönjük a szolgáló angyalok munkálkodását az életekben. Köszönjük Uram a Te gondoskodásodat, ellátásodat. Köszönjük a kapcsokat és kötelékeket, a Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.

Köszönts a szomszédodat és közben emlékeztess arra, hogy *az Úr a te szabadítód!* Köszönjük az Úrnak, hogy a szíveteket felindította a közbenjáró imára és erre az elhívásra válaszoltatok is.

Folytatjuk a Vérszövetség sorozatunkat, a 2. része következik. A mai tanítás címe: *A szövetségkötés módja.*

Milyen módon történt a szövetségnek a megkötése? Ezt tárgyaljuk ma. Az első igeversünk:

1Mózes 31,44-46.

44. Most tehát jer, kössünk szövetséget, én meg te, hogy az legyen bizonyosságul közöttem és közötted.

45. És vett Jákób egy követ, és felemelé azt emlékoszlopul.

46. És monda Jákób az ő atyjafiainak: Szedjétek köveket! És gyűjtének köveket, és csinálának rakást; és ott a rakáson ettek. Ámen.

Itt egy felhívás van egy *szövetségkötésre*. Van itt még két momentum, amire vissza fogunk térni a későbbiekben. Egyik az *emlékkő*. A másik pedig az *étkezés*.

Az étkezés nagyon jól látszik például az esküvőn. Az esküvőt megpecsételik általában egy vacsorával, de van, ahol ebéddel. Ritkább az ebéd, többségében vacsorával. Ez része a szertartásnak.

A SZÖVETSÉGGKÖTÉS OKA

Nézzük meg, hogy mi az a *három* ok, amiért vérszövetséget kötöttek.

1./ Egy *gyengébb törzs* partnert keres, mert meg szeretné előzni a vesztét, szeretné biztosítani a fennmaradását. De nem fontos, hogy ezek törzsek legyenek, lehetnek családok is. Emlékeztek még, a történelemórán tanultunk a Varsói Szerződésről. Az alapja annak is az, hogy összefognak, s ha a gyengébb bajba kerül, akkor segítenek és támogatják, megvédik.

2./ Amikor *üzletfelek* kötnek vérszövetséget, hogy az együttműködésük gyümölcsöző legyen és teljes bizalommal legyenek egymás iránt. Így nem feltételezi egyik sem, hogy a másik be fogja csapni. A mai üzleti világban, nagyon sokszor mit tapasztalni? Átverést. Egyik átveri a másikat. De ha az üzleti felek vérszövetséges partnerek, akkor egyiknek sem jut eszébe, hogy a másik ilyet tenne vele.

3./ Amikor *jó barátok* összekötik a szívüket. Az egy önzetlen odaadás. Ahogy olvastuk, a múltkor, egybeforrt Jonatán és Dávid szíve, mert annyira szerették egymást. Kenyon a könyvében említi még egy Dámon és Pythiasz kapcsolatot, ami nem bibliai, hanem történelmi

személyiségeket hoz elő. A múltban léteztek ők. Bizománya ma is léteznek olyan jó barátságok, hogy egymást mindenben segítik és támogatják.

A SZÖVETSÉGGKÖTÉS MÓDJA

A vérszövetség módja alapjában véve azonos. Ennek ellenére formai különbségek előfordulhatnak. Az afrikai törzsek, az arab, a szír, a balkáni népek mind szövetségi gondolkodásúak. Az ő területükön a következőképpen történtek meg ezek a szertartások:

- A két szerződő fél, a pap társaságában összejön.

- Második lépésben *ajándékot cserélnek*, ez az ajándékcseré annak a jelképe, hogy ami az egyiké, az felett a másik is rendelkezhet. Most itt egy pillanatra álljunk meg és gondoljunk bele, hogy nekünk szövetségünk van Istennel. Isten és ember között van egy szövetség és mi (volt pogányok) beoltattunk a szövetségbe. S ha nekünk valamire szükségünk van, akkor a szövetséges partnerünk a segítségünkre siet. Ezt nem volna szabad elfelejteni. Viszont ha Istennek van szüksége valamire, akkor Ő fog kopogtatni nálunk, hogy gyermekem, van egy elhívásod a számomra. Szeretném, ha beállnál ennek az elvégzésére.

- Az ajándékcseré után következett a *szövetségi vágás*. A vért borba csepegtették.

- Ezt összekeverték, s ebből az elegyből ittak.

- Ezt követően a kezükön esett sebet összedörzsölték vagy a nyelvükkel érintették.

Amikor a ceremóniának, ennek a részéhez értek, akkor gyakorlatilag a felek vértestvérekké váltak. Ilyen módon még az ellenségek is bizalmas barátokká váltak. Ilyen hatalmas ereje van a vérszövetségnek! Természetesen tudni kell, és érteni kell a vérszövetségnek az alapjait.

A VÉRSZÖVETSÉG SZENTSÉGE

Nézzük meg a vérszövetségnek a szentségét. Azokban a körökben, ahol a vérszövetséget kötöttek, a szövetség megszegéséről és a szövetséggel való visszaélésről sehol nem hallottak. A primitív népek körében ez az egyetlen olyan szövetség, ami *tökéletesen szent*.

Ezt a szövetséget nem lehet érvényteleníteni, azaz nem lehet felbontani. Ez a szövetség felbonthatatlan. Tudták, hogy a szövetség megszegője az életével fizet. Ezen túlmenően még az a föld is, amelyre rálépett, az is átok alá került. Ilyen komoly következménye és ilyen komoly súlya volt a szövetség megszegésének.

HELYETTESÍTŐ A SZÖVETSÉGBEN

Esetenként a vezetők kiváltására helyettes jelöltek ki, akik megkötötték egymással a szövetséget. Segít megérteni a szövetségnek a megértését a következő példa.

Egy bizonyos Stanley Afrika-kutató, akiről a múlt héten is szó volt, az útja során Afrikában találkozott egy igen erős törzsszel. Nemcsak találkozott, hanem szembekerült velük. Mindenképpen tovább akart menni, ezért a tolmácsa a következőt javasolta: csak úgy juthatnak tovább, ha Stanley megvágja a szövetséget azzal a törzsfőnökkel, aki az ottani területen a fennhatóságot gyakorolja.

Megkérdezte Stanley, hogy mi jót eredményez ez a számomra, ha megkötöm a szövetséget? Az volt a válasz, hogy *mindaz a tiéd lehet*, amivel a törzsfőnök rendelkezik. Bizonyára Stanley megértette a vérszövetség jelentőségét, mert a későbbiekben 50 esetben kötött vérszövetséget.

Többnapos *tárgyaláson* beszéltek át a feltételeket. A törzsfőnök Stanley indítéka felől érdeklődött, megkérdezte, hogy mi az ő álláspontja, nézőpontja ezzel kapcsolatban. Arra is rákérdezett, hogy képes-e megtartani a szövetséget?

Ezt követően történt az *ajándékcseré*. Stanleynek volt egy kecskéje, a kecsketej volt az ő táplálási forrása. A törzsfőnöknek az tetszett meg és azt kérte. Stanley nehéz szívvel, de végül is átadta, s a törzsfőnök pedig adott egy kétnégyes vörösréz lándzsát. Ennél a pontnál még igazából nem lehet látni a vérszövetségnek a jelentőségét és az előnyét.

Ezt követően mindkét fél előállította a *helyettesét*. A törzsfőnök is egy fiatal vezért, s Stanleynek is volt egy segítője, kísérője. Stanley irtózott a vértől, a vérivástól. De ettől

függetlenül megszokott jelenség az, hogy helyetteseket állítanak ki a felek. Ha van egy csoport, akkor nem az egész csoport vágja meg a szövetséget, hanem közülük egy személy.

Ezt követően a pap elvégezte a *vágást* mindkét helyettesnek a csuklóján. A vért belecsepegtették a borba, összekeverték, azután *ittak* ebből az elegyből, majd *összedörzsölték* a sebeiket.

Ezt követően *felolvasták* a szövetség áldását és a szövetség átkát. Azaz mi történik azzal, aki megtartja a szövetséget, milyen áldás száll rá. És mi történik azzal, aki megszegi a szövetséget? Mindenki tisztán tudta, hogy mi a következménye az egyik és a másik esetnek.

Egy kicsit kitérünk és a Bibliában nézünk erre példát. Az ószövetségben volt egy átokhegy és egy áldáshegy. Ott évente emlékeztetésképpen felolvasták a népnek az áldást és az átkot. Az áldás és az átok elmondása következik:

5Mózes 27,9-26.

9. És szólja Mózes és a Lévi nemzetségéből való papok az egész Izraelnek, mondván: Figyelj és hallgass Izrael! E mai napon lettél az Úrnak, a te Istenednek népévé.

10. Hallgass azért az Úrnak, a te Istenednek szavára, és cselekedjél az Ő parancsolatai és rendelkezései szerint, amelyeket én parancsolok ma néked.

11. És parancsola Mózes azon a napon a népnek, mondván:

12. Ezek álljanak fel a népnek megáldására a Garizim hegyén, mikor általmentek a Jordánon: Simeon, Lévi, Júda, Izsakár, József és Benjámin.

13. Ezek pedig az átkozásra álljanak fel az Ebál hegyén: Rúbel, Gád, Áser, Zabulon, Dán, és Naftali.

A tizenkét átokmondás

14. Szóljanak pedig a lévíták, és ezt mondják az egész Izrael népének felszóval:

15. Átkozott az ember, aki faragott és öntött képet csinál, utálatára az Úrnak, mesterember kezének munkáját, és rejtve tartja azt! És feleljen az egész nép és mondja: Ámen.

16. Átkozott, aki kevésre becsüli az ő atyját vagy anyját! És mondja az egész nép: Ámen!

17. Átkozott, aki elmozdítja az ő felebarátjának határát! És mondja az egész nép: Ámen!

18. Átkozott, aki félrevezeti a vakot az úton! És mondja az egész nép: Ámen!

19. Átkozott, aki elfordítja a jövevénynek, árvának és özvegynek igazságát! És mondja az egész nép: Ámen!

20. Átkozott, aki az ő atyjának feleségével hál, mert feltakarja az ő atyjának takaróját! És mondja az egész nép: Ámen!

21. Átkozott, aki közösül valamely barommal! És mondja az egész nép: Ámen!

22. Átkozott, aki az ő leánytestvérével hál, az ő atyjának leányával vagy az ő anyjának leányával! És mondja az egész nép: Ámen!

23. Átkozott, aki az ő napával hál! És mondja az egész nép: Ámen!

24. Átkozott, aki megöli az ő felebarátját titkon! És mondja az egész nép: Ámen!

25. Átkozott, aki ajándékot fogad el, hogy ártatlan ember vérént ontsa! És mondja az egész nép: Ámen!

26. Átkozott, aki meg nem tartja e törvénynek Igéit, hogy cselekedje azokat! És mondja az egész nép: Ámen!

Érdekes dolgok vannak ebben, ugye? Bizony még olyanok is, amik a mai nap is előfordulnak. Nézzük tovább a 28 fejezettel. Az áldások ígéretével kezdődik.

5Mózes 28,1-14.

1. Ha pedig szorgalmasan hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, és megtartod és teljesíted minden Ő parancsolatát, amelyeket én parancsolok ma néked: akkor e földnek minden népénél feljebbvalóvá tesz téged az Úr, a te Istened;

2. És reád szállanak mindez áldások, és megteljesednek rajtad, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára.

3. Áldott leszel a városban, és áldott leszel a mezőben.

4. Áldott lesz a te méhednek gyümölcse és a te földednek gyümölcse és a te barmodnak gyümölcse, a te teheneidnek fajzása és a te juhaidnak ellése.

5. Áldott lesz a te kosarad és a te sütőteknőd.

6. Áldott leszel bejöttödben, és áldott leszel kimentedben.

7. Az Úr megszalasztja előtted a te ellenségeidet, akik reád támadnak; egy úton jönnek ki reád, és hét úton futnak előled.

8. Áldást parancsol melléd az Úr a te csúreidben és mindenben, amire ráteszed kezedet; és megáld téged azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ád néked.

9. Az Úr felkészít téged magának szent néppé, amiképpen megesküdt néked, ha megtartod az Úrnak, a te Istenednek parancsolatait, és az Ő útjain jársz.

10. És megérti majd a földnek minden népe, hogy az Úrnak nevééről neveztetel, és félnek tőled.

11. És bővülködővé tesz téged az Úr minden jóban: a te méhednek gyümölcseiben, a te barmodnak gyümölcseiben és a te földednek gyümölcseiben, azon a földön, amely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak, hogy néked adja azt.

12. Megnyitja néked az Úr az Ő drága kincsesházát, az eget, hogy esőt adjon a te földednek alkalmas időben, és megáldja kezednek minden munkáját, és kölcsönt adsz sok népnek, te pedig nem veszel kölcsönt.

13. És fejjé tesz téged az Úr és nem farkká, és mindinkább feljebbvaló leszel és nem alábbvaló, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek parancsolataira, amelyeket én parancsolok ma néked, hogy tartsd meg és teljesítsd azokat;

14. És ha el nem térsz egyetlen Igétől sem, amelyeket én parancsolok néktek, se jobbra, se balra, járván idegen istenek után, hogy azokat tiszteljétek. Ámen.

Szépen hangzik! Ez, ami elhangzott, amit felolvastunk, ez Izrael népének szólt, mert Isten a választott népével kötötte a szövetséget. Nem azoknak a népeknek szól, akik a szövetségen kívül voltak.

Miután felolvasták a szövetség áldását és a szövetség átkát, a *sebbe* puskaport dörzsöltek, hogy a heg az mindjobban látszódjon, sötétebb legyen. Tehát egy emlékeztető nyom maradjon. Ezek a *hegek* jelezték egymásnak és a külvilágnak, hogy ők szövetségesek.

Ezt követően jött az *emlékeztető* szertartás. A bevezető Igénkben olvastunk arról, hogy emlékoszlopot, emlékkövet állítottak. Ahol a klíma megengedte, ott volt faültetési szertartás is, ami a hosszú életet jelképezte.

Ahol viszont nem nőtt meg a növényzet, például egy sivatagos terepen, ott vagy kőhalmot emeltek vagy emlékművet építettek és ez az emlékmű emlékeztetett arra, hogy ők egy felbonthatatlan szövetségnek a részesei.

Ezen túlmenően van olyan példa is, hogy Ábrahám jószágot adott Abiméleknek. Ahogy a jószágok szaporodtak, ezek mind arra emlékeztették őt, hogy szövetséget kötöttek egymással. Egyértelmű, hogy az alábbi versben szövetségkötés történt és az emlékeztetés itt most a szaporulaton keresztül történik.

1Mózes 21,27.

27. Vett azért Ábrahám juhokat, barmokat és adá Abiméleknek; és egymással szövetséget kötének. Ámen.

Mindezek után a törzsfőnök *kihirdette*, hogy innentől vértestvérek. Nemcsak a két fél, aki megvágta a szövetséget, hanem a két népcsoport is szövetségek. Stanleynek korábban őriznie kellett a holmiját, mert állandóan meglopták. Attól a pillanattól kezdve, ahogy a szövetséget megkötötték és vértestvérekké váltak, innentől kezdve mindent őrizetlenül hagyhatott, mert ez szent volt a törzs tagjai számára. Ugyanis a vértestvér meglopásáért halálbüntetés jár.

Máris látszik a szövetségkötésnek az egyik előnye, a *biztonság*, amit Stanley élvez. A másik előny: a szövetség szentesítése után, amit birtokol az egyik, szükség esetén a másik vértestvér *rendelkezésére* áll.

De ezzel csak végszükség esetén éltek, azaz nem élőködtek egymáson. Tehát első körben mindenki a saját szükségletét, a saját lehetősége szerint igyekezett megteremteni, beszerezni. Csak, amikor vészhelyzet állt elő, akkor futott segítségért a másikhoz.

A vértestvérekről nagyon sok csodálatos történet maradt fent. A múlt héten a szövetség jelentését már átbeszéltük, most arra szeretnék rávilágítani, hogy a szövetség mit is jelent, mit is takar valójában.

Azt jelenti a *szövetség*, hogy benne élsz, együtt dobban a többiekkel. Úgy is megfogalmazhatnám, hogy folyamatosan akcióban veszel részt. Mert ha a két csoport, mint vértestvérek, együtt dolgoznak, munkálkodnak, akkor vannak közös feladataik, amelyeket együttesen kell megoldani vagy legyőzni.

Amikor egy ember belép a szövetségbe, illetve kijelentést kap a szövetségből, akkor teljesen másképp fogja látni a helyzetet. A szövetségnek a *nem ismerése* nagyon könnyen ajtót nyit az ellenségnek, az ördögnek.

Ez van a házasságokban is, hogy sok házaspár nem ismerik kellőképpen a vérszövetséget. S olykor az ajtó meg is nyílik az ellenség számára. Az a tanácsos, hogy mindenképp tanulmányozzák és mélyedjenek el a vérszövetség lényegében.

A vérszövetség megköveteli a *megingathatatlan hűséget*. Ugyanis a megingás az általában az illető életébe került. Kemény szabályoknak hangzanak ezek, de ez így működött már akkor is. Ahol ma is alkalmazzák törzsi közösségekben, ott ma is így működik.

A vérszövetség annyira erőteljes, hogy *hatással* van az ember szellemére, lelkére és testére, s ahogy a múlt héten hallottátok, nyolc generációra kihat, ami legalább 300 évet jelent. A testre gyakorolt hatása miben nyilvánul meg? Fájdalom és vérontás. Gondoljatok Ábrahámra, neki érzéstelenítő nélkül, saját magának kellett elvégezni a szövetségi vágást.

A szövetségi vágások következtében keletkező kis *hegek* örökre emlékeztetik a feleket, hogy ők szövetségesek. Azt hiszem, hogy nagyon kevés kisgyermek ússza meg azt, hogy a gyermekkorában ne keletkezzen valami sérülés a testén.

Nekem is van a bal hüvelykujjamon egy V alakú vágás, ez olyan 5 éves koromban keletkezhetett. Éppen paradicsombefőzés ideje volt nyáron és annyira akartam én is szelni, hogy a végén az anyukám kötélnek állt és nekem is adott egy kést. Aztán volt sivalkodás. Elég jól látszik még most is, jó centi mélyen van egy V alakú vágás. De az ilyen hegek megmaradnak az emlékezetben.

A szövetségi vágások is ugyanúgy megmaradnak az ember emlékezetében. Úgy fogunk belépni majd az örökkévalóságba, hogy ezekre a hegekre emlékezünk. Akkor is, ha azok nem szövetségi vágások. Lehet az műtéti vagy egyéb más sebhely is. De azok ott vannak a testen. Az ember, amikor megpillantja, akkor mindig rágondol, hogy itt valamikor történt valami.

Azért kötöttek ilyen módon szövetséget, hogy a hegek *emlékeztessék* a feleket a szent kötelékre, hogy ők szövetségesek, és nem szabad, hogy ezt áthágyják, megszegjék, hogy egymást mindig segíteni kell.

1Mózes 9,13-15.

13. Az én ívet helyeztetem a felhőkbe, s ez lesz jele a szövetségnek közöttem és a föld között.

14. És lészen, hogy mikor felhővel borítom be a földet, meglátszik az ív a felhőben.

15. És megemlékezem az én szövetségemről, mely van énközöttem és tiközöttetek, és minden testből való élő állat között; és nem lesz többé a víz özönné minden testnek elvesztésére. Ámen.

Noé vízözöne után hangzik el ez, amit most felolvastunk. **Mit jelent az ív? A héberben pontosan azt jelenti: az égbolton levő szivárványív.** Amire most szeretnék rávilágítani: azt

mondja Isten, hogy megemlékezem az én szövetségemről. Az a *megemlékezem* szó ez egy szövetségi kifejezés. Mert a megemlékezés itt a szövetségre vonatkozik. Isten megemlékezett az ábrahámi szövetségről is. Lapozzunk el...

2Mózes 2,23-25.

23. És lőn ama hosszú idő alatt, meghala az Egyiptom királya, Izrael fiai pedig fohászkodának a szolgaság miatt, és kiáltának, és feljuta a szolgaság miatt való kiáltásuk Istenhez.

24. És meghallá Isten az ő fohászkodásukat és megemlékezék Isten az Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal kötött szövetségéről.

25. És megtekinté Isten az Izrael fiait és gondja volt rájuk Istennek. Ámen.

Ez abban az időben hangzott el, azt az időt ábrázolja, amikor Izrael népe – akinek szövetsége volt Istennel – egyiptomi fogságban, rabságban van. Isten gondoskodott arról, hogy az Ő népét onnan kivezesse.

Itt is megtalálható a *megemlékezett* szó. Ez is egy szövetségi kifejezés. Ha az ember ezt csak úgy simán olvassa, eszébe se jut, hogy ezek szövetségre utaló kifejezések.

3Mózes 26,42.

42. Én pedig megemlékezem Jákóbbal kötött szövetségemről, Izsákkal kötött szövetségemről is, Ábrahámmal kötött szövetségemről is megemlékezem, és e földről is megemlékezem. Ámen

Itt mind a szövetségre utalók ezek a kifejezések. Ószövetségben a szövetség nem a közös, nem az azonos dolgokon alapult, hanem a *gyengeségben*. Mint a tanítás elején hallottátok, a szövetségekötésének az egyik oka az, hogy a gyengébb törzs megelőzze a vesztét.

Ahhoz, hogy biztosítsa a fennmaradását, keresett egy nálánál erősebb szövetséges partnert. A szövetség alapja, pillére az, hogy az egyik fél olyan területen erős, amire a másiknak szüksége van. Ugyanez igaz fordítva is.

Lehet, hogy már a múlt héten elhangzott, hogy a szövetségi vér sűrűbb. Ami azt jelenti, hogy a vérszövetség erősebb, mint azoknak az ikreknek a kapcsolata, akik egy magzatvízben voltak.

A vérszövetség szilárd alapját semmi sem képes szétrombolni. A családok is erősség és gyengeség alapján kötöttek szövetséget. De ezelőtt ezt fel kellett ismerniük, hogy mi az erősségük és mi a gyengeségük.

A megfontolt döntést követte az elhatározás, majd imával teljes hosszú megbeszélés. Ezekben a megbeszéléseken csak jó vita születhetett, ami így hangzik: hogyan szolgálhatlak téged? Hogyan tudok feléd haszidot, illetve agapét mutatni? Tehát a másik érdekét helyezte a szeme elé.

Az agapét könnyebben értitek, mert erről több tanítást hallottatok és olvastatok. Az isteni fajta szeretet mindig azt nézi, hogy mit tehet a másikért. Nem a saját érdekeit tartja szem előtt. A haszid is ilyen. **Gyakorlatilag az ószövetségi héberben, ami a *haszid* fogalmát jelenti, az az újszövetségi görögben az *agapé*.** Tehát mit tehetek a másikért. Hallelúja!

A jövő héten megnézzük, hogy a vérszövetséget miként gyakorolták az Ószövetségben: képviselőt választottak, kiválasztották a szövetségekötés helyét, állatokat választották, a helyszínem húztak egy árkot a vér számára, elvégezték a vágást az állatokon. Az állatok is egy helyettesítő eszközök voltak.

Ismertették a feltételeket, az áldást és átkot, ahogy most elhangzott, köpenyt cseréltek, fegyvert cseréltek, aztán a kettévágott állatok közötti vérúton végigmentek, oda és vissza. Középen álltak és esküt tettek. Esküt tettek és bevonták Istent a szövetségbe. A hármas kötél nehezebben szakad el.

Ez a kép nem annyira drasztikus vidéken. Mert ahol állattartás volt és disznóvágás, ott kettéhasították az állatot, csak nem a földön, hanem a rendfán, illetve a bontóasztalon. Az

eskütétel után jött a pecsét, a vágás a kézen, s az emberi és állati vér összekeveredett. Jött a névcsere, s legvégül pedig a vendéglátás.

A névcsere nagyon érdekes, mert ma is fellelhetők ennek a jelei. A végén a vendéglátás, ez zárja le szertartás sorát. Az esküvőnek is a vacsora a vége. És mi is várunk egy vacsorára, egy hétéves vacsorára az Úrnál, a menyegzői vacsorára. Hallelúja! Két hét múlva pedig a Házasság Hete lesz, amire most készülünk.

Kezünket tesszük rátok és imádkozunk felettetek. A kezünket két dologra használhatjuk. Vagy megáldunk benneteket, vagy az ellenséget tartjuk távol, a Jézus nevében. Mivel arról tanítottunk ma, hogy megemlékezni a szövetségről, most egy ideillő énekkel folytatjuk: Emlékezzél meg az Úr jóságáról.

Az Úr a te szövetségesed, bízd rá magad teljes elmédből, szívedből, teljes mértékben. Ő a te gyógyítód és szabadítód! Köszönjük Uram a testnek a tökéletes működését, mert Jézus sebeiben gyógyulást nyert. Köszönjük Uram a gyermeked életét. Köszönjük Uram, hogy minden helyzetben a segítségére sietsz, a Jézus nevében. Támaszkodj rá minden problémáddal és meg fogod látni a változást, mert ez az év a változások éve. Szabad vagy minden kötéstől. Ő meg akar áldani, támogat az előmeneteledben! Fogadd el az áldásait a Jézus nevében.

Egy kis összefoglaló a vasárnapi tanításból: A problémák sok esetben a *szájból* erednek, mert a rosszul megválasztott szavak ajtót nyitnak a füstös képűnek. A Biblia egyértelműen mondja, hogy a nyelv hatalmában van az élet és a halál. Mindenki maga dönti el, hogy mit beszél – és annak gyümölcsét eszi.

Amikor a kísértő előtted áll, őrizd az ajkadat, mondja az Ige. A múlt héten pont erről szoltunk, hogy az *angyalok* várják a mi rendeleteinket, hogy végrehajtsák. A *démonok* pedig azt várják, hogy mikor szólunk valami gonoszt, hogy ők meg a negatív oldalon munkálkodjanak azért, hogy valóságba jöjjenek a rossz dolgok. Azért van jó hír is: a hittell kimondott jó szavainkkal mindent meg tudunk *változtatni*. Ezért nagyon fontosak a *hitmegvallások*.

Van egy bizonyos *gyógyító kenet*, ami csak az evangélista, illetve a próféta hivatalában működik. Ezért nagyon fontos az, hogy rendszeresen, legalább évente hívjunk evangélistát. Szemgyógyító írral kenjük meg azon testvéreink szemét, akik még nem ismerték fel, hogy szükséges lenne mindenhol evangélistát hívni.

Korábban egy dolgot nem értettem. Megkérdezték tőlem, hogy egy egyéves, karon ülő gyermek hogyan teheti rá a gyógyító sorban valakire a kezét? Nem tudtam rá a választ. De most hangzott el a 19-ei tanításban, hogy Isten már csecsemőket is *felken*. Tehát megkapja a szolgálati ajándékot.

Azok, akik tagok, akik a Gyülekezet Testének a tagjai, azokba az *ajándékok* már el vannak plántálva. Úgy szolt ez a tanításrész, hogy várj a szolgálatodra. Ehhez hozzákapcsolódott egy másik kis üzenet, hogy Isten a nők között is hatalmasan mozdul és sokakat új hatalmi pozícióba helyez.

Az utolsó finisben vagyunk, kevés az idő arra, hogy utoljára megtapossuk a füstös képűt. Nagyon fontos az odaszánás a *közbenjárásra*. Komoly szükség van erre a szolgálatra, ennek a szolgálatnak a betöltésére. Nem elfecsérelt idő a nyelveken való imádkozás.

A nyitott portálról már előzőleg is szoltunk, ez megerősítésre került. A hatékony evangelizációnak pedig a háttere egyértelműen az *imaháttér*. Amikor utcán mész vagy buszon ülsz, és jön egy gyógyító ajándék, akkor az valószínű azé, aki melletted ül a buszon.

Ha megengedi, akkor imádkozhatsz érte. Mert nem a pásztorokat és a szolgálókat követik a jelek, hanem a Márk Evangélium azt mondja, hogy a hívőket ilyen jelek követik. Ettől még nem vagy evangélista, hogy egy gyógyító ajándék megjelent, hanem Isten akart használni ezen a területen.

Az agy néha téves impulzusokat bocsát ki és az ember, ha elesik, akkor az agy azt mondja, hogy ennek most fájni kell. Volt egy pásztor, aki elesett egy valamilyen csomaggal és beütötte magát. Nem azt mondta, hogy most eltörött a csontom, hanem rögtön megvallotta a szent

gyógyulást. A fájdalom három nap múlva jelentkezett, mert az agy téves impulzust adott ki. Azt mondja, hogy ilyenkor illik fájni.

A gyógyulás jön, ha a hívő cselekszi és megáll az Igén. A Szellem is a *segítségünkre siet*, olvashatjuk az Igében. Ez azt jelenti, hogyha hitben állsz, akkor veled együtt, megragadja a problémát és *ellene megy* annak.

Azt is olvassuk az Igében, hogy minden a *javunkra* van. Ez azt jelenti, hogyha *szellemben imádkozunk*, akkor Isten a *javunkra* tudja fordítani a rossz dolgokat is.

A megvallást természetesen hittel kell tenni, mert különben csak hangot adunk ki. A megvallás által jön valóságba a kívánt dolog. A hitetlenség az nem más, mint egy ellenerő. Viszont a hit szava a jó út.

Aki a hívők közül a világi utat választja, az gyakorlatilag *elkanyarodik* az Úr útjától és visszacsúszik. Azaz nincs hitben, s ha a világi utat választja, akkor akár még az anyagi csőd is megkönyékezhetsé, mert a patikaszeres manapság igen drágák.

Rendeletet hozhatunk. A rendeleteket ki kell *hirdetni*, mint valamikor a kisbíró az utcatorokon. És jön hozzá a *világosság*, ami azt jelenti, hogy meglátod, hogy miként jön az a dolog valóságba, amit elrendeltél. Az ima lépései: kérünk; hisszük, hogy megkaptuk, azaz megfogant a szellemi világban; elfogadjuk és hálát adunk mindaddig, amíg az valóságba nem jön.

Szó volt még arról, hogy lehet tenni megvallást a helyes *táplálkozás* tekintetében oly módon, hogy a tápanyaggal minden szükséges anyag a szervezetedbe jön. Utána kapsz vezetést arra, hogy esetleg milyen élelmiszerre álljál rá jobban.

A szervezetet is ki lehet tisztítani megvallással: minden káros anyag, ami a szervezetembe került, az Jézus nevében eltávozik, kiválasztódik és eltávozik.

Két gondolat még. Fontos, hogy mi készségesek legyünk az *elfogadásra*. Így kapjuk meg a gyógyulásunkat, az anyagi áldásokat. Viszont ha valaki nem készséges az elfogadásra, akkor ez egy akadályt képez az ő életében. Egy korlátot. Emlékszem rá, hogy fiatal házasok voltunk, és egyik idős néni a közelből hozott át egy tál epret. És még ma is bánom, hogy nem fogadtuk el, mert nekünk is rengeteg volt egyébként. Ezzel megakadályoztuk őt, hogy áldottá váljon.

Tehát ha valakinek nincs meg az elfogadásra a készsége, akkor egyrészt magának okoz problémát, mivel nem fogadja el, illetve aki vetni szeretne, azt is korlátozza, mert nem tudja elvetni a magját.

Nagyon fontos a világ felé bölcsen megfogalmazni a mondandónkat. Egyébként sem vetjük a gyöngyöket a – Biblia szavai szerint – a disznók elé. Nem dobjuk az illetéktelenek elé, így jobban hangzik.

Ha valaki panaszkodik, hogy ilyen tünet, olyan tünet terheli a testét, s ha te azt mondod, hogy az a tünet nincs ott, ő azt nem fogja érteni. Mert ő világi módon gondolkodik, az érzékszervek uralják és nem fogja érteni, hogy te miről beszélsz.

Ilyenkor célszerűbb azt mondani, hogy *utasítsd vissza* azt a tünetet. Ne fogadd el. Ha jön egy olyan csomag, amit nem rendeltél meg, azt nem fogod aláírni. Ha aláírod, akkor a tiéd, utána a következményei is rád nézve.

Tehát bölcsen kell megfogalmazni, hogy érthető legyen a világ számára is. Arra buzdíts: *utasítsd vissza* a tüneteket! Vagy ha akarod, akkor imádkozok veled. A vírusoknak is ellene megyünk. Hallelúja! Az Úr áldottja vagy!

*A barna színnel jelzett részek más fordításokból származnak.